

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 25 mei 1998 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid verzocht haar van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 tot vaststelling van de totale investerings-subsidie en de bouwtechnische normen voor de preventieve en de ambulante gezondheidszorg", heeft op 29 september 1998 het volgende advies gegeven :

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp beoogt de subsidiëring mogelijk te maken van zogenaamde "wijkgezondheidscentra", zijnde voorzieningen waar eerstelijnsgezondheidszorg en gezondheidspromotie worden georganiseerd, "gericht op de bevolking van een geografisch omschreven gebied". Enkel centra die in een achtergestelde buurt zijn gelegen, komen voor subsidiëring in aanmerking.

Het ontwerp bepaalt de bouwtechnische en bouw-fysische normen waaraan de infrastructuur van een wijkgezondheidscentrum moet voldoen om voor een subsidie in aanmerking te komen.

Het stelt ook specifieke voorwaarden vast, die te maken hebben met de wijze waarop een wijkgezondheidscentrum zijn activiteiten organiseert.

2. Onder voorbehoud van hetgeen hierna i.v.m. artikel 4 zal worden opgemerkt, vindt het ontwerp rechtsgrond in de artikelen 6 en 10 van het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 1

1. Het ontworpen artikel 1, eerste lid, 17°, van het besluit van de Vlaamse regering van 6 juli 1994 bevat een definitie van het begrip "wijkgezondheidscentrum".

.../...

De Raad van State stelt vast dat het vigerende artikel 1, 13°, reeds een definitie bevat van het begrip "gezondheidscentrum". Men zou dan mogen verwachten dat een "wijkgezondheidscentrum" een "gezondheidscentrum" is, dat aan bepaalde kenmerken i.v.m. het geografisch doelpubliek beantwoordt. Dit blijkt echter niet het geval te zijn.

Om elke verwarring te vermijden, zou het beter zijn om een andere benaming te gebruiken, waarin het woord "gezondheidscentrum" niet verwerkt is.

2. Het ontworpen artikel 1, tweede lid, bevat een subsidiëringsvoorwaarde. Het hoort derhalve niet thuis in het artikel dat voor het overige alleen maar definities bevat, en dient integendeel het voorwerp uit te maken van een afzonderlijk artikel van het besluit van 6 juli 1994.

Artikel 2

Volgens het ontworpen artikel 5bis, 3°, zijn de in die bepaling bedoelde oppervlakten "nettominimumoppervlakten". De gemachtigde ambtenaar heeft verklaard dat hiermee de "beschikbare ruimte binnen de muren" wordt bedoeld, in tegenstelling tot de "bruto gebouwde oppervlakte" (zie de artikelen 9, §§ 1 en 2, en 11, § 1, van het besluit van 6 juli 1994), waarmee de gebouwde oppervlakte met inbegrip van muren, gangen en trappen bedoeld wordt.

.../...

Door te preciseren dat het in het ontworpen artikel 5bis gaat om een netto-oppervlakte, ontstaat twijfel over de betekenis die toekomt aan het begrip "minimumoppervlakten" in de artikelen 3, 8°, 4, 1°, en 5, 3°, van het besluit van 6 juli 1994. De stellers van het ontwerp zouden kunnen overwegen om het woord "minimum-oppervlakten" in die artikelen telkens te vervangen door "nettomimumoppervlakten" of "brutomimumoppervlakten".

Artikel 4

De bepalingen van het ontworpen hoofdstuk IVbis bevatten specifieke voorwaarden waaraan wijkgezondheidscentra moeten voldoen om voor een investeringssubsidie in aanmerking te komen.

Anders dan de vigerende bepalingen van het besluit van 6 juli 1994, zijn die voorwaarden niet van bouwtechnische of bouwfysische aard, hebben ze geen betrekking op de uitrusting en de meubilering, en betreffen ze evenmin de subsidiabele oppervlakte. Het gaat veeleer om normen waaraan de werking van de wijkgezondheidscentra moet voldoen.

Het decreet van 23 februari 1994 inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden heeft echter enkel betrekking op het "materiële kader" waarbinnen de organisaties en instellingen, werkzaam in de sector van de

.../...

persoonsgebonden aangelegenheden, kunnen functioneren (1). Dit blijkt duidelijk uit o.m. artikel 10, waarin bepaald wordt dat de Vlaamse regering per categorie van investering de "bouwfysische, technische en kwalitatieve normen voor investeringen" bepaalt. Hiermee worden normen bedoeld "die eigen zijn aan de infrastructuur", te onderscheiden van "erkenningssnormen", die betrekking hebben op de "initiatiefnemers" (2).

Uit het voorgaande volgt dat de in het ontworpen artikel 5bis bedoelde normen niet die zijn, welke de Vlaamse regering op grond van het decreet van 23 februari 1994 kan nemen. Noch artikel 10 van het decreet, noch enige andere bepaling ervan, biedt rechtsgrond voor artikel 4 van het ontwerp.

Artikel 4 dient dan ook weggelaten te worden.

(1) Zie de memorie van toelichting bij het ontwerp dat geleid heeft tot het genoemde decreet, Parl. St., Vl. Raad, 1993-94, nr. 448-1, p. 1.

(2) Memorie van toelichting, p. 11.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. VERBIEST,	staatsraad,	voorzitter,
	D. ALBRECHT,		
	P. LEMMENS,	staatsraden,	
	A. ALEN,	assessoren van de	
	H. COUSY,	afdeling wetgeving,	
Mevrouw	F. LIEVENS,	griffier.	

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. SEUTIN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. W. PAS, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

F. LIEVENS

D. VERBIEST